

Leipziger Tageblatt

und

Anzeiger.

N° 231.

Mittwoch, den 19. August.

1835.

Bekanntmachung,

die mit den Medicin studirenden Stipendiaten auf den Termin Crucis 1835 zu haltenden Prüfungen betreffend.

Hiermit werden sämtliche königl. Meißner und übrigen Facultäts-Stipendiaten und Expectanten, so Medicin studiren, aufgefodert,

den 5. September,

welcher zu Abhaltung der zweiten halbjährigen vorgeschriebenen Prüfung *term. Crucis 1835* angefest worden ist, Nachmittags um 3 Uhr in der Wohnung des unterzeichneten Dechanten sich Behufs der abzuhaltenden Prüfung sich einzufinden.

Zugleich werden hiermit die Vorschriften der Stipendiaten-Ordnung in Erinnerung gebracht und bekannt gemacht, daß die einzureichenden Verzeichnisse der gehörten Vorlesungen, sammt den Collegienbüchern, von dem Actuar Unserer Facultät, Herrmann Otto Böttger, im Universitätsgericht werden in Empfang genommen werden.

Leipzig, den 17. August 1835.

Die medicinische Facultät in der Universität daselbst.
Dr. Haase, d. B. Dechan.

Ἄνδρι μάλιστα Ἐπισήμω Ἐρμάννω.

Ἄνωτατόν Σοι ἄχος πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,
Οὐνεκ' ἀνελλίστως νῖδον ἔδεκτο τάφος,
Ἠβῶντι ἦδη, τὸν εὖ τρέφεις ἠδ' αἰτίαιλλες,
Καὶ ποτε θαυλωρὴν γήραος ἔμμεν ἔφης.
Νῦν φροντὶς δ' ἄρ' ὄλωλε φίλῃ τ' Αἰδοῦδε τ' ἔβησεν,
Ἦν εἶχες παιδὸς ἀμφὶ μινυθαδίου,
Τὸν μὲν ἀφαρπάξας Ποταμὸς βαθῦς ἀργυροδίνης
Ἄντι ζῶντός Σοίγ' ἀπέδωκε νέκυν.
Σχέτιλος, ὃς σῶσαι μεμαῶς ἐρήρον ἑταῖρον,
Κύμασι δαμνάμενος πότμον ἐπίσπεταχύν.
Κεῖται δ' ἐν τύμβῳ, πρὶν ἐπ' ἠβης μέτρον ἰκίσθαι
Τερπνῆς, τὸ πρὶν ἔων ἠΐθεος θαλερός.
Αὐτως μιν ζῆτεῖς, βλεφάρων φάος ἠδὴ, τὸν αἰεὶ
Τίς ἄρ' ὀφθαλμῶν ἴσα κόρησι φίλης.
Ἄλλ' ὡς ἐρασηγία καὶ εὐθαλόεντι ἀνά κῆπον
Ἄρθος ἀποφθίρει λευγάλεος πάγετος,
Ὡς μιν Κῆρ ἔκλιεν, πρὶν Σοι θρεπτήρια δοῦναι,
Καὶ κατὰ λαδὸν ἄπαντ' ἔροχον εὐχῶς ἕλειν.
Μοῦσαι μὲν στέφανον λαμπρῆς ἀνγῆς φαιών
Οἱ πλέον, ἀνδρὶ ποτε πρόσθετον εἰς τὸ κάραι.

Νῦν δ' ἄρ' ἐπερχόμενοι καὶ ἀειδόμενοι ὅτι ἀνγῆ
Τὸν καλὸν στέφανον θῆκαν ὑπερθε σόρον.
Ἄλλ' ἀνερ κύνιστε, πάτερ τιτημίμνε θυμῷ,
Ποῖον ὀδυρομένο φάρμακα πάσσει ἔπος.
Ἐλκεῖ σὺ πάντες βεβλημένοι οὐτάμενοί τε
Ἔσμεν, κῆδεῖ σὺ πάσα κέκηδε πόλις.
Τὸν δ' ὀλοφύρονται μὲν ὁμῶς νῖοι ἠδὲ γέροντες
Καὶ κυδαίνοντες πρὸς τάφον ἐκκόμισαν.
Αἶθε νῦ Σοίγῃ θεὸς παρσταίη, κάρτος ἀπάζων
Πλειάστον, ἵν' ἀφγαλίως τλητὰ φέροις κρατερῶς.
Ζῶει μὲν ἔτι Σοι παῖς δεύτερος, ἄλλαρ ὀδυροῦ
Ὀπλότερος γενεῆ, πατρὶ φάος τι φέρον.
Δακρυόεν γελίαςαι ποτιδέρκειαι ὄμμασιν αὐτόν,
Φθεγγόμενος· μόνος νῦν σὺ λέλειπε παῖς.
Τὸν δὲ θεὸς δοίη σόον ἔμμεναι ἤματα πάντα.
Κῦδος δ' αἴστε πατὴρ πάσαν ἐπ' αἶψαν ἔχων.
Ἄλλὰ μοι οὕτως χαῖρε, φίλω κχαρισμίμνε θυμῷ.
Ἄνερ, ὃν ἐκπάγλως ἐν φρεσὶ τῶν ἀεί.
Σοὶ δὲ, θανών, τοῦ νῦν ἄβρον δέμας αἶα κέκασθαι,
Κουφῇ χθονὶ εἶη, τῆγ' ἐνὶ κῆσαι ἀκῆν.

* * *